

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/650/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513205071
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513205071.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Popovičovej v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: H. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V.C. X. L. XXX, XXX XX V. X. L., v konaní o zaplatenie pohľadávky 620,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice- okolie zo dňa 7. júla 2015, č.k. 17C/291/2013-78, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca sa žalobou, doručenou prvostupňovému súdu dňa 28.03.2013 domáhal zaplatenia istiny 620,59 eur, zmenkového úroku 0,25 % denne - zo sumy 700,59 eur od 28.05.2010 do 22.09.2010 v sume 206,68 eur - zo sumy 680,59 eur od 23.09.2010 do 21.10.2010 v sume 49,34 eur - zo sumy 660,59 eur od 22.10.2010 do 23.11.2010 v sume 54,50 eur - zo sumy 640,59 eur od 24.11.2010 do 21.02.2011 v sume 144,14 eur - zo sumy 620,59 eur od 22.02.2011 do zaplatenia a 6% ročného úroku - zo sumy 700,59 eur od 28.05.2010 do 22.09.2010 v sume 2,66 eur - zo sumy 680,59 eur od 23.09.2010 do 21.10.2010 v sume 3,25 eur - zo sumy 660,59 eur od 22.10.2010 do 23.11.2010 v sume 3,59 eur - zo sumy 640,59 eur od 24.11.2010 do 21.02.2011 v sume 9,50 eur - zo sumy 620,59 eur od 22.02.2011 do zaplatenia a tiež zmenkovej odmeny 1/3% zmenkovej sumy t. j. 2,34 eur a náhrady trov konania v sume 107,54 eur titulom právneho zastúpenia a 37 eur titulom súdneho poplatku. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 5.10.2009 na zmenkovú sumu 700,59 eur, pričom sa zároveň aj zaviazal k náhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 28.5.2010. V texte zmenky bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za zmenku pri predložení na rad zmenkovému veriteľovi. Indosovaná zmenka je podľa žalobcu vistazmenkou a je opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“ Žalobca predložil zmenku k zaplateniu, z čoho žalovaný ako vystaviteľ doposiaľ zaplatil 80 eur a na úroky 0 eur. Taktiež nenechal zistiť vyššie uvedené skutočnosti verejnou listinou, nakoľko zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu.“ Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu ako jediný dôkaz zmenku, ktorej originál je podľa príslušných predpisov náležite zabezpečený v trezore súdu. Sprvoti súd, vychádzajúc z § 87 písm. d) O.s.p. (popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého je platobné miesto, ak sa uplatňuje právo zo zmenky alebo šeku) a § 10 ods. 2 písm. c) zákona č.

371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky postúpil vec Okresnému súdu Košice I z dôvodu vecnej nepríslušnosti, voči čomu žalobca podal námietku v podaní zo dňa 3.5.2013 (čl. 13). V nej poukázal na nesprávnosť postupu procesného súdu, pretože Slovenská republika Komisiou oznámila, že na konanie podľa Nariadenia č. 861/2007 sú zásadne okresné sudy, ako aj na to, že v danej veci sa jedná o drobný spor podľa § 200a OSP a že toto ustanovenie sa vzťahuje j na spory vyplývajúce zo zmenky. Okresný súd Košice I vyslovil nesúhlas s prenesením príslušnosti na ich súd a Krajský súd Košice svojím uznesením 2Ncb/113/2013-18 zo dňa 26.6.2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I je dôvodný. Tým bola vecná príslušnosť pre konanie založená Okresnému súdu Košice-okolie. V uznesení zo dňa 26.6.2013 krajský súd o.i. konštatoval aj to, že, ako vyplýva z pripojenej zmenky, pôvodným majiteľom bola spoločnosť Pohotovosť s.r.o. a vychádzajúc z poznatkov z množstva sporov, v ktorých táto spoločnosť uplatňovala nároky zo zmienek, jedná sa o zabezpečovaciu zmenu nárokov uvedenej spoločnosti ako veriteľa z úverových zmlúv spotrebiteľských, keďže sa jednalo o úvery podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Svedčí o tom aj Dohoda o vyplňovacom práve, o ktorej má súd vedomosti z množstva iných sporov tejto spoločnosti a teda vec bude treba posúdiť nielen podľa zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb, ale aj podľa zákona 258/2001 Z.z.. Nároky je treba posudzovať prioritne podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa. Nadväzne na to pri kolízii príslušnosti zmenkového súdu a súdu podľa bydliska spotrebiteľa má prednosť posúdenie príslušnosti podľa bydliska spotrebiteľa, inak by mohlo dôjsť k obmedzeniu až popretiu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. V súlade s uvedeným Okresný súd Košice-okolie, súc viazaný právnym názorom nadriadeného súdu, v konaní pokračoval. Následne na to procesný súd uznesením zo dňa 3.12.2013 (čl. 30) súd prerušil konanie až do skončenia konania, ktoré v aktuálnom čase prebiehalo pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp. zn. C-558/2013. Na základe odvolania zo strany žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením 3Co/78/2014-45 zo dňa 30.5.2014 uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V tomto uznesení o.i. poukázal na to, že po splnení základných procesných otázok (predloženie originálu zmenky, zaplatenie súdneho poplatku, výpisu z obchodného registra žalobcu...) sa konanie ďalej riadi ust. čl. 4, 5 a nasl. Nariadenia a preto je potrebné, aby bol návrh v prvom rade posúdený ohľadom toho, či je o ňom možné rozhodnúť. Akcentoval tiež na možnosť ďalšieho konania posúdiť najmä to, či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú, alebo je návrh nepripustná a či informácie žalobcu sú dostatočne jasné a primerané. Prípadné vady z formálneho hľadiska sa postupuje analogicky ako podľa Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním zo dňa 29.9.2010 (čl. 58) tak, že podľa jeho tvrdenia, poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na platných nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, pričom žalobca predložil jej platný originál. Zmenkové informácie boli presne prenesené do návrhu na začatie konania, preto podľa žalobcu netreba nič opraviť alebo doplniť. Žalobca disponuje len zmenkou a nemá iné primerané alebo presné údaje alebo listiny, ktoré by mohol predložiť súdu. Poukázal, že kauzálne námietky môže vznášať zásadne odporca a nie je úlohou súdu suplovať jeho aktivitu. Okrem uznesenia KS Banská Bystrica 43CoZm/10/2013 žalobca žiadne iné listinné dôkazy nepredložil. Na základe výzvy - tlačiva C Nariadenia č. 861/2007, ktorá bola žalovanej doručená 7.4.2015, súdu dňa 13.4.2015 bola doručená odpoveď. Žalovaná v nej uviedla, že má 87 rokov, že na jej meno v skutočnosti pôžičku vybrali iné osoby (tie nekonkretizovala) a jej dali iba 200 eur. Zároveň z dôvodu zdravotného stavu a veku nechcela, aby sa vo veci nariadilo pojednávanie. Súd prvého stupňa preskúmal vec na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav: Žalovaná vystavila v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., dňa 5.10.2009 v V. X. L. zmenku na rad na sumu 700,59 eura so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 28.5.2010. Na zmenke je uvedené bez protestu a na platenie predložiť do 4 rokov od vystavenia. Zmenka bola prevedená indosamentom (rubopisom) na žalobcu. Právomoc i príslušnosť tunajšieho súdu bola založená podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Súd prvého stupňa citoval ustanovenia § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, § 2 písm. a), §4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného 19.11.2009 (ku dňu vystavenie zmenky, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 7 ods. 2, čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS a dospel k záveru, že v súdnom spise mal prvostupňový súd za preukázané, že ako vyplýva z obchodného registra, a ako je tiež súdu známe z jeho úradnej činnosti, predmetom činnosti spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. (právny predchodca žalobcu) je o.i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Dodávateľ (spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. ako) uzatváral podobné zmluvy opakovane, pričom tieto zmluvy boli vyhotovené ako vopred pripravený formulár v rámci ktorého spotrebiteľ nemal možnosť zmeniť žiadne zo zmluvných ustanovení, ktoré boli používané vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov. Zmluvu len mohol podpísať alebo odmietnuť ako celok.

Vychádzajúc z údajov obsiahnutých na zmenke, na ktorej je žalovaný označený rodným číslom (teda nie IČO-m) je zrejme, že peniaze boli poskytnuté nie na podnikateľské účely, preto súd prvého stupňa považoval právny vzťah, ktorý vznikol medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. a odporcom za vzťah spotrebiteľský, a teda na tento vzťah aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva. Povaha uvedeného právneho vzťahu sa nezmenila ani indosovaním zmenky. Žalobca v predmetnej veci predložil súdu iba zmenku ako jediný listinný dôkaz, na základe ktorého sa pohľadávky, špecifikovanej v petite návrhu, domáha. Žalobca ale nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Za daného stavu preto pri skúmaní dôvodnosti uplatneného nároku a jeho výšky bol súd oprávnený požadovať, aby za tým účelom žalobca svoje tvrdenia náležite preukázal. Zásada abstraktnosti zmenky totiž môže byť prelomená vtedy, ak sa jedná o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom a vtedy sa neplatnosť zmenky nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Je pravda, že Nariadenie Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, no aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a žalobcovi boli priznané iba dôvodné nároky podľa hmotného práva a zároveň, aby bola zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia č. 861/2007. Práve na základe vyššie uvedenej tézy súd prvého stupňa výzvou zo dňa 11.9.2014 žalobcovi (za účelom preukázania ním tvrdených skutočností) uložil preukázať v prvom rade to, odkedy a na základe čoho bol pôvodný veriteľ Pohotovosť s.r.o. v právnom vzťahu so žalovaným a ďalšie, na vec s a prípadne viažuce súvislosti, týkajúce sa už samotného rozsahu plnenia. Keďže zmenka v mimozmenkovom konaní nie je dôkaz a iné dôkazy žalobca neoznačil nepredložil, žalobca ohľadom základu i výšky uplatnenej pohľadávky nepreukázal vôbec nič a teda súd prvého stupňa nemohol posúdiť, či v prejednávanej veci bola splnená hmotnoprávna podmienka podľa § 4 ods. 6 zákona č 258/2001 Z.z.. Na základe uvedeného preto prvostupňový súd žalobu zamietol. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanej trovy konania nevznikli a nepodal návrh na ich náhradu, súd vyslovil, že náhrada trov konania sa účastníkom nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a f/ O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrholi. Súd mal vychádzať len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonať len dôkazy navrhnuté účastníkmi. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovanej neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovanej ako spotrebiteľa, pričom žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala a svojím konaním ju prakticky uznala. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal ďalej na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa pritom aplikáciou zákona 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Súd ignoroval ust. § 17 cit. zák., v zmysle ktorého odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám odporca, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj odporca vznesie námietky, je na ňom, aby ich oprávnenosť preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi a nie je možné ho preniesť na navrhovateľa. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohoda o vyplňacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená

zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zákon zároveň nelimitoval použitie iba istého druhu zmeniek, a teda prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blanko zmeniek. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela a napriek tomu súd tento zamietol, považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za prekvapivé. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol rozsudok zmeniť.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.6.2016 o 09.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv.227/III., 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22.6.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanvej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v predmetnej veci predložil súdu iba zmenku ako jediný listinný dôkaz, na základe ktorého sa pohľadávky špecifikovanej v petite žaloby domáha a, že pokiaľ nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, za daného stavu pri preskúmaní dôvodnosti uplatneného nároku a jeho výšky, že je súd oprávnený požadovať, aby za tým účelom žalobca svoje tvrdenia náležite preukázal.

Okrem toho, je potrebné vychádzať zo znenia § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ktorú zmluvu žalobca ani počas odvolacieho konania odvolaciemu súdu nepredložil, že veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru (ktorým bezpochyby úver medzi žalobcom a žalovanou je) len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd tým, že žalobca nepredložil na jeho výzvu zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, nemohol aj so zreteľom na to, že v prejednávanvej veci ide o spotrebiteľský spor, posúdiť platnosť zmenky a preskúmať jej platnosť podľa § 39 Obč. zák., ktorú súd posudzuje z úradnej povinnosti a aj so zreteľom na znenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. posúdiť, či zmenka bola alebo nebola vystavená právnym predchodcom žalobcu nad limit prípustný zákonom a, či je v tejto súvislosti zmenkou platnou, resp. neplatnou. V prípade, ak bola zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zákonom, by podľa cit. ust. právny predchodca žalobcu takúto zmenku nesmel ani prijať a ak by ju prijal, porušil by zákon pre rozpor s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z..

Odvolací súd uvádza aj nasledovné :

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Je potrebné dodať, že súd prvého stupňa si ním žiadané listinné dôkazy, bez spolupráce so žalobcom inak nemohol zabezpečiť, preto rozhodol správne, keď pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, žalobu zamietol.

O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1,2 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania, keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby, nemá preto právo na náhradu trov konania, úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.